

KINH 1221. NI-CÂU-LUẬT TƯỚNG¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Trúc, khu Ca-lan-đà, thành Vương xá. Bấy giờ, Tôn giả Ni-câu-luật Tướng ở nơi hoang dã chỗ ở của cầm thú, bị bệnh thật là nặng. Tôn giả Bà-kỳ-xá là người nuôi bệnh, chăm sóc, cung phụng. Nhưng Tôn giả Ni-câu-luật Tướng vì bệnh tật nặng quá, nên đã Bát-niết-bàn. Khi ấy Tôn giả Bà-kỳ-xá tự nghĩ: ‘Hòa thượng của ta Niết-bàn là Hữu dư Niết-bàn hay là Vô dư Niết-bàn? Nay ta nên tìm cầu tướng này.’

Sau khi Tôn giả Bà-kỳ-xá cúng dường xá-lợi Tôn giả Ni-câu-luật Tướng xong, mang y bát đi về thành Vương xá. Lần lượt đến thành Vương xá, cất y bát, rửa chân xong, rồi đến chỗ Phật, cúi đầu lễ dưới chân, ngồi lui qua một bên, nói kệ:

*Nay con lễ Đại Sư,
Đẳng Chánh Giác không giảm²;
Ở trong hiện pháp này,
Đoạn tất cả lưới nghi.
Tỳ-kheo ở khoáng dã,
Mạng chung Bát-niết-bàn;
Oai nghi nhiếp các căn,
Đức lớn nêu ở đời;
Được Thế Tôn đặt tên,
Gọi Ni-câu-luật Tướng.
Nay con hỏi Thế Tôn,
Người bất động giải thoát;
Siêng năng cần phương tiện,
Vì con nói công đức.
Con là họ Thích-ca,
Đệ tử pháp Thế Tôn;
Ngoài ra còn muốn biết,
Những gì Đạo Nhãn nói.*

1. Pāli, Thera. 1263-1279; Sn. 2. 12. Vaṅṅīsa-sutta. Biệt dịch, N^o100(255).

2. Bản Cao-ly đọc là *diệt* 滅. Tống-Nguyên-Minh đọc là *giảm* 減.

Chúng con đang ở đây,
Tất cả đều muốn nghe;
Thế Tôn là Đại Sư,
Cứu thế gian vô thượng.
Đại Mâu-ni dứt nghi,
Trí tuệ đã đầy đủ;
Đạo nhân thần chiếu khắp,
Ánh sáng hiển bốn chúng.
Giống như Thiên đế Thích,
Chiếu trời Tam thập tam;
Các tham dục nghi hoặc,
Đều từ vô minh khởi.
Nếu được gặp Như Lai,
Thì diệt mất không còn.
Đạo nhân thần Thế Tôn,
Là Tối thượng thế gian.
Diệt trừ lỗi chúng sanh,
Như gió thổi bụi bay;
Tất cả các thế gian,
Phiền não che giấu mất.
Còn lại đều không có,
Mất sáng như của Phật;
Tuệ quang chiếu khắp cả,
Khiến đồng đại tinh tấn.
Cúi xin Đấng Đại Trí,
Nên vì chúng ký thuyết;
Phát âm thanh vi diệu,
Chúng con một lòng nghe.
Diễn nói lời dịu dàng,
Các thế gian nghe khắp;
Giống như nóng, khát, bức,
Tìm kiếm nước mát mẻ.
Như Phật, biết không giảm,
Chúng con cũng mong biết.

Tôn giả Bà-kỳ-xá lại nói kệ:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nay nghe Đấng Vô Thượng,
Ký thuyết công đức kia;
Không uống tu phạm hạnh,
Con nghe rất hoan hỷ.
Nói tùy thuận như thuyết,
Đệ tử thuận Mâu-ni;
Cắt dây dài sanh tử,
Và dây trời hư, huyền.
Vì nhờ gặp Thế Tôn,
Nên đoạn trừ các ái;
Qua khỏi bờ sanh tử,
Không còn thọ các hữu.*

Phật nói kinh này xong, Tôn giả Bà-kỳ-xá nghe những gì Phật dạy, hoan hỷ, tùy hỷ, làm lễ ra về.

